

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/99/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614202097
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8614202097.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, proti žalovanému S. Q., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX D. 2, zomrela dňa XX.XX.XXXX, o zaplatenie sumy 172,67,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k.7C/77/2014-34 zo dňa 20.01.2015 v spojení s uznesením č.k. 7C/77/2014-58 zo dňa 04.01.2016, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa v spojení s uznesením č.k. 7C/77/2014-58 zo dňa 04.01.2016 v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku III. o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 31,56 Eur.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa I. konanie zastavil. II. Vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 9,80 Eur cestou príslušného daňového úradu v lehote 30 dní od právoplatnosti doručenia právoplatného uznesenia daňového úradu. III. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 31,56 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Uznesením č.k. 5Co/364/2015-55zo dňa 12.11.2015 odvolací súd vrátil vec súdu 1.stupňa na postup podľa § 222 ods. 3 O.s.p.

Uznesením č.k. 7C/77/2014-58 zo dňa 04.01.2016 súd prvého stupňa záhlavie uznesenia Okresného súdu Svidník č.k. 7C/77/2014-34 zo dňa 20.01.2015 opravil tak, že správne znie :

Okresný súd Svidník v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičová 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému S. Q., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX D., št. občan SR, o zaplatenie sumy 172,67 Eur s príslušenstvom.

Svoje rozhodnutie súd 1.stupňa právne odôvodnil ustanovením § 96 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), ustanovením § 11 ods.3,4a 6 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a výrok o trovách konania ustanovením § 146 ods.2 prvá veta O.s.p.

Súd prvého stupňa konštatoval, že žalobca sa podaným návrhom zo dňa 17.04.2014 domáhal začatia konania o zaplatenie sumy 172,67 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním doručeným súdu dňa 05.11.2014 žalobca súdu oznámil, že v predmetnej veci berie žalobný návrh v celom rozsahu späť a žiadal o vrátenie časti zaplateného súdneho poplatku.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., pretože žalobca zaviniel zastavenie

konania. Súd vychádzal z hodnoty sporu 172,67 Eur. Trovy pozostávajú z odmeny za zastupovanie za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom v sume 18,26 Eur, režijný paušál v sume 8,04 Eur a 20 % DPH v sume 5,26 Eur (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Náhrada trov konania je spolu v sume 31,56 Eur, ktorú súd zaviazal zaplatiť žalobcu vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka vedený vo VÚB Prešov, č. ú.: SK72 0200 0000 0000 4294 9572, VS: 169/14-17 (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Proti tomu uzneseniu podal odvolanie žalobca, teda Intrum Justitia Slovakia s.r.o. so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, 821 08, IČO: 35 831 154 a to čo do III. výroku, ktorým súd prvého stupňa zaviazal žalobcu na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

Žalobca navrhol aby odvolací súd na základe ustanovenia § 220 O.s.p. uznesenie súdu 1.stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznáva. Poukázal na ustanovenie § 93 ods.2 O.s.p. s tým, že zákon o ochrane spotrebiteľa predpokladá existenciu takýchto združení, ktoré sú založené na ochranu spotrebiteľa (napríklad zákon 250/2007 Z.z.), a jeho práv v konaní na súde ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti. Zákonodarcu mal v úmysle vytvoriť priestor na vstup subjektu, ktorý bude aktívne chrániť spotrebiteľov v tzv. spotrebiteľských sporoch. Dôvodom späťvzatia žaloby nebolo vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ale úmrtie žalovanej o ktorom nemal právny predchodca žalobcu vedomosť. Neplatí, že trovy právneho zastúpenia advokátom sú vždy trovami potrebnými na účelné uplatňovanie a bránenie práva, takýto záver nemá oporu nielen v jazykovom výklade ustanovenia § 142 ods.1 O.s.p. , ale ani pomocou interpretačných metód nie je možné korektne uviesť presvedčivé argumenty pre právny názor, vynímajúci trovy spojené so zastupovaným advokátom z posúdenia toho, či boli potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva alebo neboli. Úlohou súdu nie je mechanicky rozhodnúť o náhrade trov konania podľa jeho výsledku ,ale zvážiť, či neexistujú ďalšie rozhodujúce okolnosti majúce podstatný vplyv na priznanie alebo nepriznanie náhrady účelne vynaložených trov. Súd, ktorý rozhoduje o priznaní či nepriznaní náhrady trov konania, musí prihliadať nielen na procesnú úspešnosť v spore, ale aj na účelnosť vynaložených trov. Aj v prípade, že súd nemá výhrady voči paušálnemu vstupu združení na ochranu spotrebiteľa do konaní, je potrebné vždy prípad vrátane toho vnímať v kontexte ďalších stoviek konaní, do ktorých vedľajší účastník vstúpil za tej situácie, keď pre všetky tieto prípady je príznačné, že vedľajší účastník do nich vstúpil v krátkom časovom úseku hromadne, a to bez akejkoľvek nadväznosti na osobu žalovaného ako spotrebiteľa, kde na strane žalobcu vystupuje obmedzený okruh subjektov. Je na mieste poukázať na spôsob vstupu vedľajšieho účastníka, ktorý je neadresný, uskutočnený len oznámením o vstupe do konania so žiadosťou o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a to všetko bez akejkoľvek znalosti predmetu konania len predpokladajúc podľa žalobcu, že sa jedná o spotrebiteľský spor, pričom neraz ide dokonca o prípady právoplatne skončených sporov. Vyjadrenia vedľajšieho účastníka predstavujú formulárové podania , ktoré majú podobu použitého vzoru a navzájom sa odlišujú len v minimálnej miere a to práve tak, aby mohlo byť podanie čo do určitosti účastníkov a predmetu konania dostatočne individualizované. Spísanie takéhoto podania predstavuje skôr administratívny úkon než vykonanie úkonu právnej služby. Okrem toho je v každom konaní zastúpený advokátom bez zreteľa na právnu či skutkovú náročnosť sporu. Žalobca poukázal na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 6MCdo5/2013 i na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/207/2014 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Cob/259/2011. Zároveň poukázal na najnovšie uznesenie Krajského súdu Košice sp.zn. 5Co/15/2014 rovnako na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.12Co/69/2013. Je zrejme, že združenie ponúka svoje služby a pomoc spotrebiteľom , malo by byť dostatočne personálne a finančne vybavené aby mohlo svedomito vykonávať svoju činnosť a teda pomáhať občanovi - spotrebiteľovi. Žalobca nespochybňuje ústavné právo obsiahnuté v ustanovení § 47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky podľa ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi avšak toto právo na právne zastúpenie nie je právom na náhradu trov konania a v danom prípade s poukazom na uvedené argumenty nespĺňa ani svoju podstatu. Zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Právo na náhradu trov je viazané na účelnosť vynaložených trov. Ak má byť rozhodnutie súdu o náhrade trov logickým ukončením celého súdneho konania, tak súd musí dôkladne zvážiť všetky okolnosti prípadu a v odôvodnení svoje rozhodnutie náležite vysvetliť. Správnym procesným postupom mal súd 1.stupňa o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom rozhodnúť tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznáva.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu 1.stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku III. o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 31,56 Eur v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods.2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

Z obsahu spisu odvolačný súd zistil, že žalovaná S. Q., nar. XX.XX.XXXX zomrela dňa XX.XX.XXXX, teda ešte pred podaním návrhu, ktorý bol podaný dňa 17.04.2014 na súd. Preto písomným podaním zo dňa 05.11.2014 zobral žalobca žalobu späť.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vstúpil do konania podaním doručeným Okresnému súdu Svidník dňa 13.05.2014. Žiadal o doručenie návrhu na začatie konania, s prílohami a zároveň predložil plnú moc pre advokáta zo dňa 07.04.2014.

Súd 1.stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy právneho zastúpenia iba za jeden úkon právnej služby a to prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom v sume 18,26 Eur a režijný paušál v sume 8,04 Eur a 20% DPH v sume 5,26 Eur podľa ustanovenia § 14 ods. 1 písmeno a) vyhlášky číslo 655/2004 Z.z. o odmenách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Celkom ide o náhradu v sume 31,56 Eur, ktorú zaviazal zaplatiť žalobcu vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu podľa ustanovenia § 149 ods.1 O.s.p.

Vedľajší účastník vstúpil do konania postupom podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. a to spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 93 ods.3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12. 2014.

Súd prvého stupňa čo do náhrady trov vedľajšieho účastníka dostatočne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver.

Podľa ust. § 146 ods.2 prvá veta O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Žalobca jednoznačne podaním žaloby voči žalovanej, ktorá zomrela pred podaním žaloby, zavinil zastavenie konania. Vedľajší účastník vstúpil na strane žalovanej do konania, preto priznanie odmeny za zastupovanie za jeden úkon právnej služby je namieste.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu „ navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi najmä zákon č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná práva úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“. Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie taktiež nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by nemala byť poskytnutá právna ochrana aj právnickej osobe. Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom (z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-279/09).

Námietka žalobcu smerujúca k tomu, že nie je účelným aby vedľajší účastník sa dal zastupovať právnym zástupcom nie je dôvodná. Vedľajší účastník vstúpil do konania na podporu žalovanej. Súd 1.stupňa postupoval logicky, keď vychádzal z princípu zavinenia zastavenia konania a priznal náhradu trov konania za jeden úkon právnej služby. K argumentu žalobcu, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú účelné, odvolačný súd uvádza, že žalobcom prezentovaný názor je v rozpore s čl.47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky podľa ktorého, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi , za podmienok ustanovených zákonom. Žalobca, tiež zastúpený advokátom, nemôže získať v konaní výhodnejšie postavenie ako iný účastník a nemôže obstať jeho argument, že vedľajší účastník je

združením založeným za účelom ochrany spotrebiteľa a len združenie má právo v konaní tohto spotrebiteľa zastupovať. Žiadnym logickým dôvodom nemožno vyvodiť prečo by práve vedľajší účastník, ktorý má rovnaké postavenie ako iní účastníci konania, nemal mať právo na náhradu trov konania pokiaľ nezavinil zastavenie konania.

Preto odvolací súd potvrdil uznesenie súdu 1.stupňa v spojení s uznesením č. k. 7C/77/2014-58 zo dňa 04.01.2016 v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku III. o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 31,56 Eur podľa ustanovenia § 219 O.s.p. ako vecne správne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.